

Гончаров Є.Ю., студент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Поліщук І.В., старший викладач

АКТУАЛЬНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ КОСМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Космічна діяльність є одним із провідних видів діяльності у багатьох країнах світу. Досить поширеною є ідея проведення туристичних подорожей на Місяць, які в реаліях сьогодення не здаються такими далекими і неможливими. Людство невпинно працює над реалізацією колись далеких мрій, тому, законодавство має бути готовим зустріти ідеї туризму на Місяць, чи навіть переселення людей на іншу планету. Задля цього кожна держава розробляє свій план розвитку космічної діяльності і Україна не є виключенням.

Відповідно до Європейської інтеграційної стратегії існує певний перелік умов, які наша держава зобов'язана дотримуватись та виконувати. В першу чергу, усі сторони зобов'язані сприяти взаємовигідному співробітництву у сфері цивільних досліджень та використовувати космічний простір в певних напрямках:

- 1) глобальні навігаційні супутникові системи;
- 2) спостереження Землі та глобальний моніторинг;
- 3) космічна наука та дослідження;
- 4) прикладні космічні технології, зокрема пускові технології та технології ракетних двигунів.

Також сторони повинні заохочувати та сприяти обміну досвідом щодо політики у галузі космосу.

Звичайно, неможливо не помітити, що існує певна низка проблем, і основна із них це невідповідність законодавства реаліям сучасного світу. Закон України «Про космічну діяльність» набрав чинності в далекому 1996 році, що свідчить про його некомпетентність та невідповідність із сучасними інноваційними технологіями та можливостями дослідження космосу.

Також, у період невпинної трансформації людства, виникла потреба трансформування сфери дослідження космосу в повноцінний спектр економіки, що, на нашу думку, потрібно запровадити в українській космічній діяльності. Варто зауважити, що значного доопрацювання потребує питання реалізація міжнародних договорів у сфері космічної діяльності в Україні, адже за значний

період застою, наша держава мало розвивалась в даному напрямку та потребує негайної допомоги у вирішенні даних питань [1, с. 58].

Космічна галузь має перейти до реальних інноваційно-інвестиційних засад формування, оскільки її розвиток в умовах дефіциту бюджетного фінансування неможливо забезпечити без вкладення інвестиційних коштів. Відтак є потреба створення дієвого механізму правового регулювання відносин, насамперед комерціалізації космічної діяльності, напрацювання системи заходів та принципів державного регулювання, спрямованих на організацію й підтримку міжнародної та національної космічної діяльності, стимулювання приватного сектору економіки та залучення позабюджетних, приватних джерел фінансування космічних проектів і програм [2].

З метою вирішення існуючих галузевих проблем у нових економіко-правових та космічних реаліях, зокрема руху у напрямі демонополізації видів космічної діяльності, важливого значення набуває формування космічно-правової ідеології щодо істотного оновлення механізму правового регулювання виникнення та реалізації космічних відносин. Проведення модернізації космічного законодавства у світлі новітніх викликів національній космічній галузі має стати одним із пріоритетів космічної політики України. При цьому важливим є напрацювання конкретних правових пропозицій та визначення основних напрямів удосконалення законодавства України про космічну діяльність, насамперед модернізації норм ключового акта космічного законодавства – Закону України «Про космічну діяльність» [3]. На нашу думку, дане рішення є досить вдалим, адже дуже довгий період часу наша держава перебувала у режимі застою та стагнації і не розвивалась у космічній галузі взагалі, а навіть скоріше занепадала.

Отже, як було зазначено, сфера космічної діяльності потребує значної уваги законотворців у сфері кодифікації космічної діяльності та створення норм законодавства, які будуть насправді діяти та захищати дану сферу і регулювати усі відносини, які в ній виникають.

Література

1. Стельмах О.С. До питання становлення міжнародно-правового режиму безпеки космічної діяльності: правові засади мінімізації засміченості. *Публічне та приватне право: шляхи вдосконалення законодавства і практики*. 2012. С. 57-59.

2. Кодекс поведінки екіпажу Міжнародної космічної станції. URL: <http://ecfr.gpoaccess.gov/cgi/t/text/textidx?c=ecfr&sid=2bfb1db89b8e796fb72c1c91549093ea&rgn=div6&view=text&node=14> (дата звернення:

12.10.2020).

3. Про космічну діяльність: Закон України від 15 лист. 1996 р. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/502/96-вр> (дата звернення: 12.10.2020).

УДК 342.95:347.6(043.2)

Дідківська В.О., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Поліщук І.В., старший викладач

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ АВІАПІДПРИЄМСТВ У СФЕРІ АВІАЦІЙНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ

З появою і розвитком цивільної авіації в Україні, постає питання про те, як і завдяки чому буде відбуватися перевезення (переміщення) вантажів, пасажирів, багажу через державний кордон та по території України. Спеціально для цього було створено цілу систему підприємств, компаній, які надають послуги у сфері авіаційних перевезень.

Серед нормативно-правової бази, яка регулює діяльність авіаційних підприємств, можна виділити: Повітряний кодекс України, Господарський кодекс України, Закон України «Про транспорт»; Закон України «Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації»; Наказ МВС України «Про затвердження Правил авіаційного пошуку і рятування в Україні» та інші нормативно-правові акти.

Відповідно до Наказу МВС України «Про затвердження Правил авіаційного пошуку і рятування в Україні», - авіапідприємство – це будь-яке підприємство, що надає авіапослуги або експлуатує повітряні судна [1]. Функціонуючи, авіапідприємство дає змогу розвивати експортний потенціал країни та є важливим напрямком щодо розвитку економіки.

У 2019 році на ринку пасажирських авіаперевезень працювало 18 вітчизняних авіапідприємств. Серед них лідируюче положення займали п'ять провідних авіакомпаній – «Міжнародні Авіалінії України», «Азур Ейр Україна», «Роза вітрів», «Скайап» та «Ян Ейр», які виконують 93% загального обсягу пасажирських перевезень.

Перевезення вантажів та пошти виконували 20 вітчизняних авіакомпаній, більша частина перевезень яких – це перевезення чартерними рейсами в інших державах в рамках гуманітарних та миротворчих програм ООН, а також згідно з контрактами та угодами